

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.963 van 8 oktober 2003
in de zaak A. 122.502/VII-30.245**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat M. SAMPERMANS,
 kantoor houdende te 3500 HASSELT,
 Koningin Astridlaan 46

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Indiase nationaliteit, op 14 juni 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoekende partij betekend op 3 juni 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 11 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VANDRIESSCHE, die, loco advocaat M. SAMPERMANS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker heeft op 27 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 2, 4/, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk. (Regularisatiewet)

1.2. Verzoeker werd op 27 september 2001 in het bijzijn van zijn raadsman, door de Commissie voor Regularisatie gehoord.

1.3. Op 10 oktober 2001 heeft de Kamer van de Commissie voor Regularisatie een ongunstig advies verleend betreffende verzoeker.

1.4. Op 7 december 2001 heeft de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor Regularisatie. Deze beslissing werd niet aangevochten.

1.5. Op 3 juni 2002 werd aan verzoeker bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert als volgt:

"A. Omtrent het annulatieberoep:

Dat verzoeker bij toepassing van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de vernietiging vordert van een bevel om het grondgebied te verlaten;

Dat de vernietiging van voornoemde beslissing wordt gevraagd wegens:

1. machtsoverschrijding
2. foutieve en onvoldoende motivering van de beslissing
3. schending van artikel 6 E.V.R.M.
4. schending van het redelijkheidsprincipe;

Dat ten eerste het bevel om het grondgebied te verlaten stelt dat verzoeker:

1) langer in het Rijk verblijft dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7 al. 1 - 2/ van de wet van 15 december 1980)

2) De regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22/12/1999 werd definitief verworpen door een beslissing van de Minister op 07/12/2001;

3) De asielaanvraag ingediend door betrokkene werd definitief afgesloten.

Dat deze motivering manifest-ontoereikend is;

"De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen" (R.v.St., 4 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 768 I; R.v.St., 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St., 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519);

De bestreden beslissing druist tevens in tegen de algemene rechtsbeginselen en artikel 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens doordat verzoeker geen eerlijke behandeling van zijn zaak heeft gekregen;

Het 'recht van verdediging' is een algemeen rechtsbeginsel (Rogier de Corte, Overzicht van het burgerlijk recht, p. 56-60, Mys & Breesch, uitgevers te Gent, 2001);

Artikel 6 van het E.V.R.M. stelt dat eenieder recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie welke bij de wet is ingesteld;

Dat aan verzoeker op 02/05/2002 de negatieve beslissing van de heer Minister inzake zijn regularisatieaanvraag betekend werd;

Dat zodoende in hoofde van verzoeker de mogelijkheid bestond om binnen de wettelijke termijn van 30 dagen een beroep bij de Raad van State in te dienen;

Dat zodoende deze termijn van 30 dagen verstreek op 02/06/2002;

Dat iedere vluchteling, alsook verzoeker, het recht heeft om al zijn middelen uit te putten die de wetgever hem ter beschikking stelt;

Dat het onredelijk is om verzoeker daags na het verstrijken van de beroepstermijn een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) te betekenen;

Dat dit een onverantwoordelijk manoeuvre is die verzoeker onnodig op kosten jaagt en hem also dwingt om weerom een beroep bij de Raad van State in te stellen;

Dat het afleveren van deze bijlage 13 zodoende een schending uitmaakt van de rechten van verdediging van verzoeker;

Dat derhalve de bestreden beslissing niet correct is in feite en derhalve faalt zij dan ook naar motivering in rechte;

Krachtens de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering - en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering - gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen;

Uit de voorgaanden blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is;

Dat ten gevolge van dergelijke flagrante schendingen van hogervermelde middelen de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.";

2.2. Overwegende dat betwistingen in verband met de toegang, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen buiten de toepassingssfeer van artikel 6 E.V.R.M. vallen, omdat de desbetreffende regels een publiekrechtelijk karakter hebben; dat artikel 6 E.V.R.M. betrekking heeft op geschillen omtrent burgerlijke rechten en strafrechtelijke zaken; dat het inroepen van artikel 6 E.V.R.M. te dezen niet dienstig is; dat het verzoeker bovendien vrijstond een beroep tot schorsing en een verzoek tot nietigverklaring in te stellen tegen de beslissing tot weigering van regularisatie; dat hij dit niet heeft gedaan; dat dan ook niet kan worden ingezien hoe de afgifte van het thans bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten verzoeker zou hebben verhinderd "al zijn rechten uit te putten"; dat, wat de motieven van de bestreden beslissing betreft, de bestreden beslissing steunt op volgende motieven:

“- verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, al. 1, 2 van de wet van 15/12/1980)

-de regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22/12/1999 werd definitief verworpen door een beslissing van de Minister op 07/12/2001.

- de asielaanvraag ingediend door betrokkene werd definitief afgesloten.”;

dat verzoeker nergens uiteenzet waarom deze motieven niet pertinent zouden zijn; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht oktober tweeduizend en drie, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,

kamervoorzitter,

de H. C. VERHAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.